



GLEDALIŠČE TONETA ČUFARJA JESENICE
sezona 1998 / 99



RAZBITI VRČ

HEINRICH VON KLEIST

30 LET UMETNIŠKEGA DELOVANJA RADA MUŽANA
70-LETNICA MIRANA KENDE

GLEDALIŠČE TONETA ČUFARJA JESENICE
HEINRICH VON KLEIST
RAZBITI VRČ

30 let umetniškega delovanja Rada Mužana
70-letnica Mirana Kende

priredba, režija in scena
kostumografija
govor

Miran Kenda
Darja Vidic
Alenka Bole-Vrabec

Evgenij Vister, sodni svetnik
Jožef Adam, radolški sodnik
Franc Mrak, sodni pisar
Marta Bolet,
posestnica v Predtrgu
Eva Bolet, njena hči
Vid Legat,
posestnik v Predtrgu
Ruda Legat, njegov sin
Brigita Legat,
njegova sestra
Liza in Marjeta,
dekli pri Adamu

Borut Verovšek
Rado Mužan
Klemen Klemenc

Alenka Bole-Vrabec
Katja Stušek

France Černe
Klemen Košir

Tatjana Košir

Januša Avguštin in
Nataša Ravnik

Melhior Birk,
strežnik in kočijaž
Urh Marofar, orožnik

Milan Trkulja
Franček Žnidaršič

osvetljava
ton
izdelava scene

Miha Šest
Klemen Vrabec
Klemen Vrabec
Klemen Košir
Matjaž Grozde
Rebeka Cornacchini
Danica Žemlja
Nataša Škrilec Rožič
Zvonka Divjak

šiviljski atelje

rekviziti

suflerka

Majda Rebernik

Prizorišče:

Prostorna soba v eni izmed hiš na radovljiškem trgu,
deloma prirejena za sodne zadeve.

Zgodba se odvija nekega januarskega dne v letu 1873

Miranu ob sedemdesetletnici!

Bil si naš direktor, režiser in igralec in našemu teatru si dal svoj pečat.

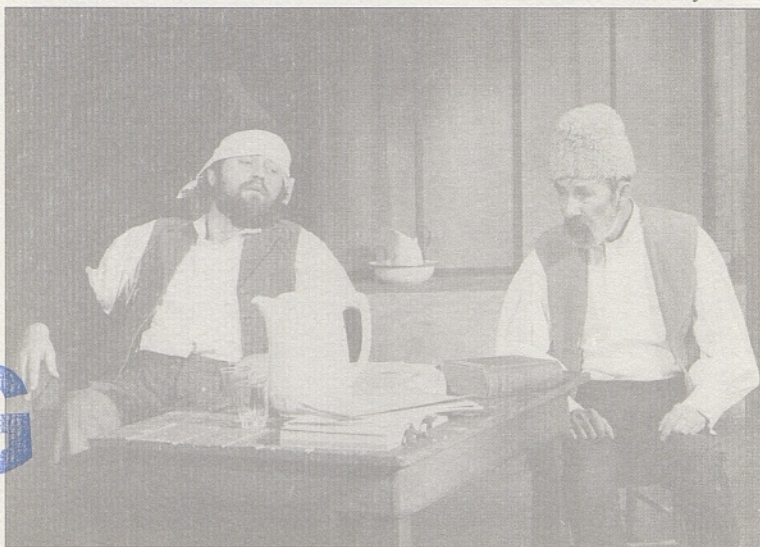
Režiral si dve predstavi, ki sta doživeli največ ponovitev v svetu odrske iluzije gledališča Toneta Čufarja. Županovo Micko (doslej 100) in Pokvarjeno (65-krat).

Delo s Teboj nam je odpiralo nove vidike in nove poti, a kadar na odru igralec "krvavi pot poti", ko bi rad vdihnil polnost nekemu liku, ki ni on, se zgodi marsikaj prijaznega, prijetnega, nenavadnega, celo smešnega. Vedno se bomo spominjali tudi trenutkov, ko se je boginja Talija umaknila, ko smo bili samo ljudje in prijatelji.

Hvala za ustvarjalna leta, ki smo jih bili deležni, hvala za vse Tvoje režije in vloge in tisto neizrekljivo, kar se je stkalo med nami.

Dvigamo čaše v Tvojo čast in hvalo, "da na bo obena kapel'ca noter ostala"!

vsi Čufarjevci



445/1998/1999

OBRAČUNSKO POSREDOVANJE
STUČENI - ODOBREK



Rado Mužan in Miran Kenda
Branislav Nušić: Sumljiva oseba
čija Vera Smukavec, sezona 1988/89

e 190400222

SMEROKAZ REŽIJ
MIRANA KENDE
V GLEDALIŠČU TONETA ČUFARJA

Prišel si s "Slovensko moderno" (1979), nam prinesel Kleistov "Razbiti vrč" (1979), ki ga ni zlepil niti radoživ Linhartov "Matiček se ženi" (1980 - ob 35-letnici GTČ) in s sijajno Ionescovo "Učno uro" (1980) priklical Čehova, "Medveda" in "Snubača" obenem; (1981) z impresivnim Strniševim "Samorogom" (1981) si odšel nasproti Ionescovi "Plešasti pevki" (1980), ki je imela Kmeclov "Intervju" (1983) s Petanovim "Obtoženim volkom" (1983) za Aleševčevo "Podlago zakonske sreče" in Medvedov "Rendez-vous" (1984); Prešernov "Krst pri Savici" in Garick-Smoletov "Varh" (1985) sta priklicala slikovitega Anuoilhovega "Škrjančka" (1987), ki je v koprodukciji Kishona in Kende zaščeбетal "Rodil se je oče" (1987) in splašil Molierovega "Sganarela" (1988) v Anouilhov "Valček toreadorjev" (1988), dokler ni izbruhnil Tepavčević-Kalezičev "Haldol depo" (1989) in se z Linhartovo "Županovo Micko" (1990) sesedel na Ionescove "Stole" (1990); ko je Aleševcevic klical "Nemški ne znajo" in skupaj z Vogrincem iskal "Kje je meja" (1991), si odšel v Wormsovo "Trgovino" (1992) in vzkliknil "Zelena je moja dolina" Goljevščkove; s "Pokvarjenim" (1993) si vzbujal salve smeha in se zatekel v Grant-Marriotovo "Oprostite, napačna soba" (1996), še enkrat zapeljal Linhartovo "Županovo Micko" (1997) in ji podaril še en Kleistov "Razbiti vrč" (1998)!

RADO MUŽAN IN NJегоVIH
TRIDESET RAZGIBANIH LET NA ODRSkih DESKAH



Rado Mužan, Irena Leskovšek
Jean Anouilh: Valček toreadorjev
režija Miran Kenda, sezona 1988/89

Trideset let umetniškega delovanja, če začneš pri dvajsetih ,pomeni že zrelost in pretehtanost v iskanju igralskega izraza. V našem teatru si začel ustvarjati galerijo odrskih likov pred malo manj kot dvajsetimi leti. Za sodnika Adama v Razbitem vrču si bil tedaj še zelo mlad. Kako si takrat lezel pod kožo Kleistovemu lisjaškemu pravicoodelilcu?

Bilo je zelo težko. Prvič zato, ker sem bil takrat še dokaj mlad za tako vlogo. Drugič zato, ker sem prvič nastopil na Jesenicah in moja želja je bila, da bi v tem kolektivu še delal. Najtežje pa je bilo to, da ne bi razočaral režiserja, ki me je pripeljal na Jesenice, saj je bil takrat v gledališču gotovo kakšen igralec, ki bi lahko odigral to pomembno vlogo. Na Jesenicah je bilo vse precej drugače - bolj profesionalno kot doma v Ribnem.

Preden si prišel na Jesenice, si bil zelo prizadeven v kulturnem društvu Rudi Gregetič v Ribnem. Kako se je tam začelo?

V Ribnem se je začelo zelo zgodaj. Že kot otrok sem zelo rad zahajal v lepo krajevno dvorano in hotel videti vse, kar so pri nas igrali. Tudi moji prvi lutkarski poskusi so bili v Ribnem. Star sem bil dvanajst let, ko sem v rokah držal svojo prvo lutko. Pri sedemnajstih sem postal član odrasle igralske skupine. V desetih letih sem odigral šestnajst različnih vlog v predstavah Jakob Ruda, Raj potepuhov, Kriminalna zgodba, Trije vaški svetniki, Lumpacij Vagabund, Razvalina življenja, Mati, Kam iz zadreg, Županova Micka, George Dandin ali Kaznovani soprog, Rdeče in modro v mavrici, Medved, Snubač in O škodljivosti tobaka, Krefli , Rendez - vous, Podlaga zakonske sreče in monodrami Debele zgodbe Petra Fuleža.

V Ribnem pa nisi samo igral, marveč tudi režiral. Bil si predsednik Kulturnega društva ...

Moram reči, da je bilo deset let ustvarjanja v Ribnem zelo pestro in izredno kvalitetno. Stremel sem, da bi bila raven naših predstav vedno višja. Zato sem vabil v goste nove sodelavce, predvsem režiserje, Vilija Branca, Alenko Bole Vrabec, Mirana Kendo. A želja je bilo več kot možnosti, zato sem se sam lotil režij. Najprej v otroških predstavah.

Kdaj si se začel ukvarjati z gledališčem za otroke? Je bilo morda kaj podedovanega v družinskih genih?

Najprej sem režiral igrice za posebne priložnosti, za novoletne praznike na primer. Vseh otroških predstav, ki so v Ribnem nastale pod mojim vodstvom, je bilo trinajst, od Mojce Pokrajculje do Martina Krpana. Potem sem se na Jesenicah začel ubadati z mislijo, da bi priklical v življenje Vašo Našo Matinejo. V naših gledaliških krožkih tudi nikoli ni zmanjkalo otrok. V sezoni 1988/89 mi je direktor gledališča zaupal prvo pravo režijo. Z velikim veseljem sem delal Kresnička Rafovana Gobca. Imeli smo več kot trideset ponovitev. Kar pa zadeva gene, moj oče je bil nekoč imeniten igralec v Ribnem.

Dve vlogi si odigral tudi v Radovljici. V Cankarjevem recitalu Pohujšanje v dolini Šentflorjanski v Miranovi režiji si bil Mežnar. V Linhartovem Matičku v moji režiji v sezoni 1977/78 si bil Zmešnjava.

Res je, da sem v Radovljici sodeloval le v dveh predstavah, vendar je bil to smerokaz za Jesenice. Spoznal sem Mirana Kendo, ki me je kasneje povabil v jeseniško gledališče.



Jožica Višak in Rado Mužan
Jean Anouilh: Škrjanček
režija Miran Kenda, sezona 1986/87

Igral si tudi v dveh velikih postavitvah na prostem, ki sta nastali v organizaciji Slovenske prosvetne zveze iz Celovca.

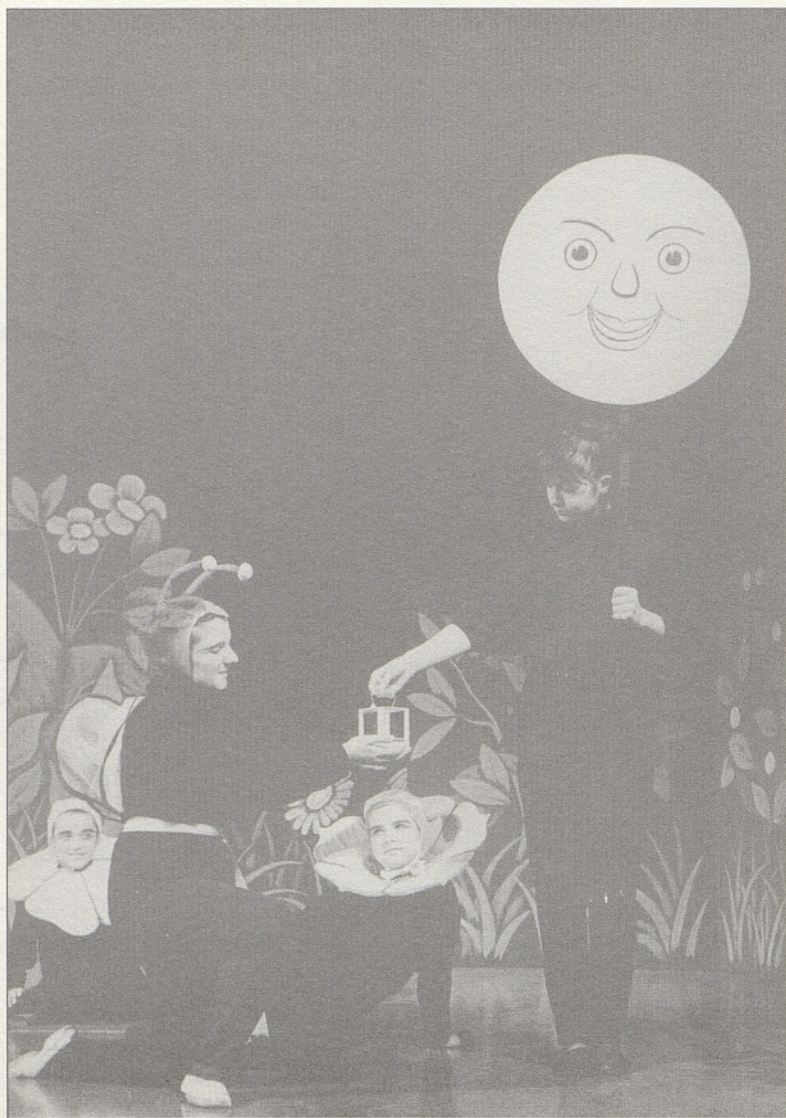
Z Miranom Kendo sva sodelovala pri Veliki puntariji in Miklovi Zali. To sta bila velika spektakla na prostem, pri vsakem je sodelovalo okoli sto igralcev in statistov. V prvi sem bil poveljnik cerkvene vojske Alipič, v drugi Turški paša. Tu so se skovala tudi prijateljstva. Povabili so me v kulturno društvo Šentjanž, kjer sem režiral štiri otroške predstave. Na Jesenicah pa jih je bilo doslej šest, Kresniček, Salon Expon, Plesoči osliček, Kosmata žaba, Cirkus z divjega zahoda in Obtoženi volk.

Ko sem pregledovala seznam tvojih vlog, me je zbadlo v oči, da tudi v mladih letih nikoli nisi igral ljubimcev? Kako to?

Zanimivo vprašanje. Tudi sam ne vem, zakaj nisem dobival vlog mladih moških, tudi v Ribnem ne. Ker smo takrat igrali pretežno mladi, vloge pa so zahtevale tudi starejše igralce je ponavadi mene doletelo, da sem igral očete, dedke ali pa starejše negativne like. S tem sem se sprijaznil in lahko rečem, da sem kar uspešen.



Borut Verovšek, Klemen Košir, Rado Mužan
Jakob Alešovec: Nemški ne znajo
režija Miran Kenda, sezona 1990/91



Radovan Gobec: Kresniček
režija Rado Mužan, sezona 1989/90

Tudi lutkam si se kaj kmalu zapisal. Dobro se še spominjam Mezinčka, ki sta ga v GTC animirala z Miro Bolte. Zakaj so se lutke umaknile iz gledališča?

Problem lutkarije je bil v tem, da so bile lutke v gledališču utesnjene. Podobno je bilo v kranjskem Prešernovem gledališču. Imeli smo eno samo premiero na leto in še ta se je morala umakniti preostalemu programu. Drugi problem je bilo pomanjkanje lutkovnih strokovnjakov. Naš resnični prijatelj in učitelj je bil Sašo Kump iz Kranja, pri katerem sem dobil tisto temeljno znanje.

V našem teatru si odigral 40 vlog, kar pomeni 40 različnih usod, 40 različnih odrskih likov? Kateri žanr ti je bolj pri srcu. Drama ali komedija?

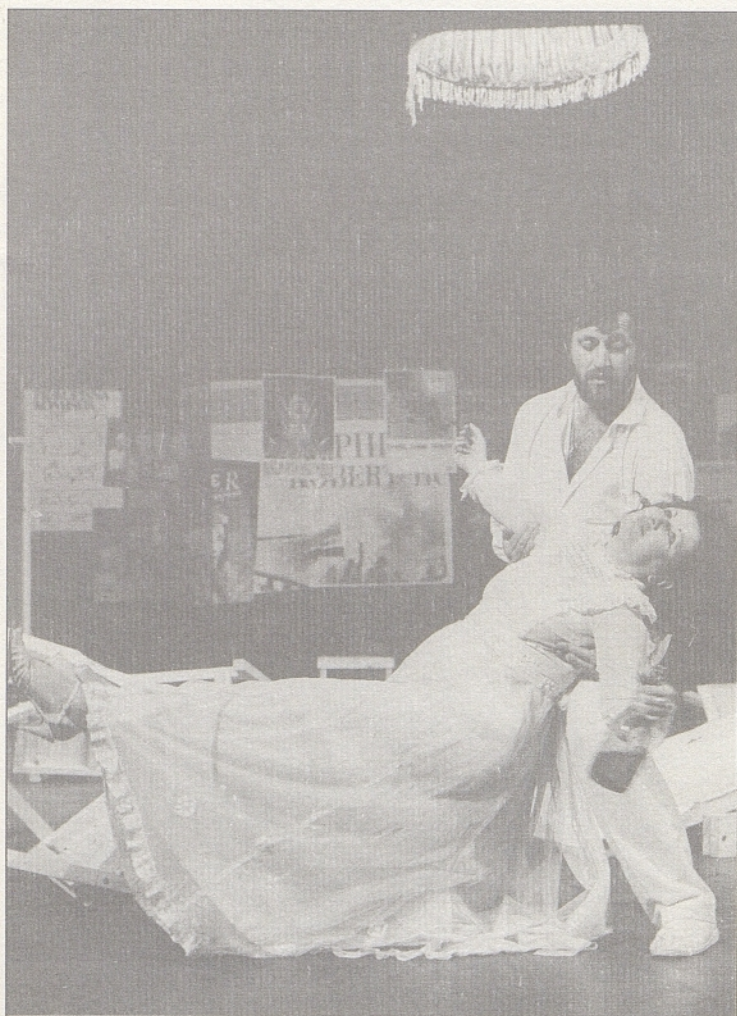
Veliko vlog se je zvrstilo v teh tridesetih letih, a če bi jih dala na tehtnico, bi se ta nagnila na komedijsko stran.

Preden igralec zleze pod kožo človeka, ki ga bo oživel za določen čas, se ponavadi precej namuči. Ob tem so dragoceni režiserjevi ali dramaturgovi napotki, kaj pa lastno razmišljanje, raziskovanje?

Vsaka nova vloga je za igralca nov izziv. Režiser in dramaturg dasta osnovne napotke in načrtata pot, po kateri bo igralec stopal. O posamičnih korakih pa mora igralec razmišljati sam. Najprej mora delo pošteno prebrati in ugotoviti, če bo "to šlo". Potem pa se začne križev pot... vse do premiere. Odtrgati si moraš veliko prostega časa in vedno znova razmišljati o vlogi. Uspeh je seveda popoln, če se vlogi lahko predaš in začneš z njo živeti.

Čeprav je v navadi, da igralec "posvoji" vsako vlogo, so mu nekatere bolj pri srcu kot druge. Komu si najraje ali pa zelo rad vdihoval življenje med liki, ki si jih upodobil v našem teatru?

Težko je reči, katera vloga mi je najbolj pri srcu. Zelo rad sem igral majhne vloge v predstavah Škrjanček, Samorog, Poroka Štefa Vampiča, Nemški ne znajo, Strahovi, Gospa poslančeva. Seveda pa imam lepe spomine na predstave Jakob Ruda, Kraljična Haris, Fiziki, Ta pršparan jur in tudi Razbiti vrč.



Magda Flander, Rado Mužan
Bertold Brecht: Malomeščanska svatba
režija Vesna Arhar, sezona 1985/86

Krog treh desetic tvojega umetniškega ustvarjanja se sklene 4. decembra in to spet s sodnikom Adamom v Razbitem vrču, ki ga tokrat znova režira Miran Kenda. V predstavi je že na zunaj nekaj razlik. Miran je dogajanje premaknil na kranjsko (v originalu se dogaja na Nizozemskem), preštudiral sodstvo na podeželju dežele Kranjske in dejanje umestil v njegovo "Radolco" v letu 1873. Veliko teže je namenil kolektivni igri in razen tvojega so vsi liki v drugačni zasedbi. Kako si se tokrat spopadel s sodnikom Adamom?

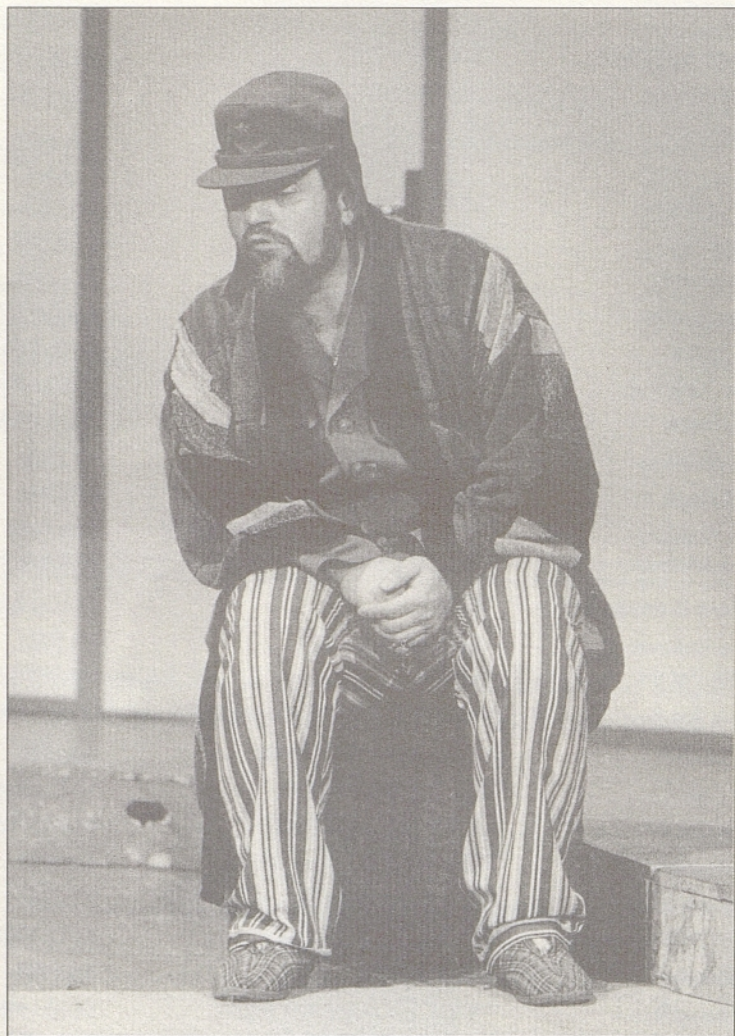
Vem, da pri prvem Razbitem vrču ni bilo lahko in imam občutek, da je šlo zdaj lažje. Verjetno tudi zato, ker sem zdaj po letih precej bliže sodniku Adamu. Veliko časa sem posvetil učenju teksta, ker je zares velik zalogaj obenem se moram zahvaliti suflerki Majdi za potrpljenje, ki ga je imela z mano. Upam, da bo publika s predstavo zadovoljna in da jo bomo vsi skupaj dolgo in radi igrali.

Rado, ob tvojem jubileju v imenu gledališča in vseh soigralcev, iskrene čestitke in hvala za vse, kar si nam dal.

pogovarjala se je
Alenka Bole Vrabec



Rado Mužan kot lutka: Poldi in Leopoldina
režija Matija Milčinski,
Lutkovno gledališče ZGM Jesenice, sezona 1994/95



Rado Mužan
Tone Partljič: Gospa poslančeva
režija Alenka Bole Vrabec, sezona 1997/98

Vloge, ki jih je Rado Mužan odigral v Gledališču Toneta Čufarja

PREMIERA

Heinrich von Kleist:	RAZBITI VRČ	20.10.1979
Novak-Novak:	GUGALNIK	19.4.1980
A.T.Linhart:	TA VESELI DAN ALI MATIČEK SE ŽENI	25.10.1980
Ivan Cankar:	JAKOB RUDA	4.4.1981
I.V.Gogolj:	MEDVED SNUBAČ	2.10.1981
Henrik Ibsen:	STRAHOVI	19.2.1982
Gregor Strniša:	SAMOROG	16.10.1982
Ivan Brešan:	HAMLET V MRDUŠI DONJI	29.12.1982
Anton Leskovec:	KRALJIČNA HARIS	15.10.1983
Žarko Petan:	OBTOŽENI VOLK	18.12.1983
Carlo Goldoni:	SLUGA DVEH GOSPODOV	4.2.1984
Jana Kolarič:	FESTIVAL ROPOTULJ	6.3.1984
Jakob Aleševce:	PODLAGA ZAKONSKE SREČE	22.4.1984
Anton Medved:	RENDEZ-VOUS	22.4.1984
Friedrich Durrenmatt:	FIZIKI	26.10.1984
France Prešeren:	KRST PRI SAVICI	8.2.1985
Garrick-Smole:	VARH	8.2.1985
Bertold Brecht:	MALOMEŠČANSKA SVATBA	26.10.1985
Tone Partljič:	TOLMUN IN KAMEN	8.3.1986
Tone čufar:	LJUBEZEN V KLETI	30.10.1986
Matija Logar:	KRALJ V ČASOPISU	16.12.1986
Jean Anouilh:	ŠKRJANČEK	8.1.1987
Kischon-Kenda:	RODIL SE JE OČE	7.5.1987
Sam in Bella Spewack:	NAŠI TRIJE ANGELI	20.11.1987
J.P.Moliere:	SGANAREL	7.5.1988
Jean Anouilh:	VALČEK TOREADORJEV	14.10.1988
Branislav Nušić:	SUMLJIVA OSEBA	31.3.1989
Carlo Goldoni:	RIBIŠKE ZDRAHE	18.11.1989
A.T.Linhart:	ŽUPANOVA MICKA	7.2.1990
Georges Feydeau:	POROKA ŠTEFA VAMPIČA	17.11.1990

Jakob Aleševc:	NEMŠKI NE ZNAJO	20.4.1991
Josip Ogrinec:	KJE JE MEJA	20.4.1991
Marin Držić:	TRIPČE DE UTOLČE	16.11.1991
M. Širola:	SKOK CMOK BISTROOK	8.12.1991
Levstik-Kocjančič:	JUNTEZ	25.9.1992
Svetičič-Bole:	MIKLAVŽ NA ZEMLJO NE MORE	4.12.1992
Gray-Militarov:	PRINCESKA IN SVINJSKI PASTIR	12.11.1994
Sean Ocasey:	TA PRŠPARAN JUR	26.12.1994
Baumbach-Bole:	ZLATOROG	23.6.1995
Evald Flisar:	PADAMO, PADAMO!	14.11.1996
Tone Partljič:	GOSPA POSLANČEVA	14.11.1997
Georges Feydeau:	KROJAČ ZA DAME	19.3.1998
Henrich von Kleist:	RAZBITI VRČ	4.12.1998

Radi bi povedali, da so nam nekateri nesebično pomagali pri nastanku predstave Kleistovega "Razbitega vrča".

To so:
Vanda Klemenc
Esther in dr. Dušan Florjančič
Boris Pesjak
Svila Maribor
Bača Podbrdo
Novoteks Novo Mesto

Iskrena hvala!

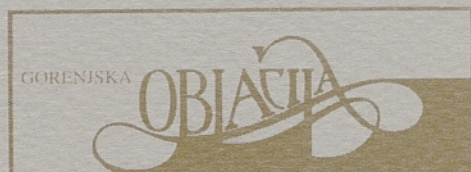
Tisk: Tiskarna knjigoveznica Radovljica
Naklada: 400 izvodov
Oblikovanje: abv

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-1209/97, z dne 23. 10. 1997, sodi gledališki list za gledališke predstave med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

VIKTOR MOHORIČ
ZLATARSTVO

CESTA MARŠALA TITA 41
JESENICE

GORENJSKI GLAS



Janc Alojz s.p.
Pot Otmarja Novaka 8
4270 Jesenice
Tel.: 064 861 536



445/1998/1999

792(497.4 Jesenice)



190400222

COBISS

stare pruske oficirske družine. Komaj petnajst let star je stopil v potsdamski gardni regiment in usoda vojaka ga je v letih 1793 - 95 pognala v Porenje, na bojne pohode proti francoski revolucionarni armadi. Vendar Kleist ni dolgo zdržal v vojski; 1799 je slekel uniformo in tri semestre študiral v Frankfurtu. Zaročil se je z Wilhelmino von Zenge, a ustaliti se ni mogel. K iracionalizmu nagnjeni pisatelj je veliko razmišljal o smrti in se, gnan od notranjega nemira, podajal na potovanja po Nemčiji, Franciji in Švici.

Prva drama Družina Schroffenstein (1803) je splet tenkočutne pripadnosti in okrutne obsedenosti, v kateri dve sovražni družini, sorodnosti z motivom Romea in Julije ne gre prezeti, morita druga drugo in spravita s sveta tudi "otroka", ki ju veže ljubezen do smrti. Svojevita zapletenost dogajanja, skrivnostni dogodki in presenetljivi zasuki so značilni za Kleistov dramski in dramatični slog, ki mu je zvest v Amfitrionu, komediji po Molièru (1807), Pentezileji, tragediji v verzih (1807/8), v komediji Razbiti vrč (1808), zgodovinski igri Katica iz Heilbronna in Princu Homburškem (1811).

Po Napoleonovi zmagi so Kleista kot domnevnega vohuna zaprli. Po izpustitvi se je pridružil dresdenskim romantikom in nekdanji gorečnej in občudovalec Rousseauja se je spremenil, postal je zagovornik nemškega nacionalizma. Berlin je bil morda najbolj pomembna pa tudi usodna postaja njegovega življenja; tudi tu se je pridružil berlinskemu romantičnemu gibanju, prijateljeval s von Arnimom in Brentanom in se v časopisu Berliner Abendblätter, ki ga je izdal v letih 1810 - 11, izkazal kot sijajen esejist (O marionetnem gledališču). Med proznimi deli je zagotovo najbolj znana novela Michael Kohlhaas (1810), polna nenavadnih, paradoksnih in demonskih dogodkov.

Ko so ga začele stiskati finančne težave in mučiti družinske razprtije, je z neozdravljivo bolno ljubico Henrietto Vogel zavestno odšel v smrt.

Kleistov Razbiti vrč sodi danes v vedno znova uprizarjano klasiko in je komedija, ki živi iz polnosti značajev, ima pa tudi pridih kriminalke. Občinstvo kmalu spozna nečednosti lisjakega sodnika Adama, ki jih na koncu analitično razkrijejo tudi odrski junaki.